

ЧОБАНОВ, Иван (*Пловдив, България*)

СЪКРАЩАВАНЕТО НА ЕДНООСНОВНИТЕ СРЪБСКИ МЪЖКИ ЛИЧНИ ИМЕНА

Contraction of Serbian male proper names of one stem

The contraction of any syllable in the basic forms of Serbian male proper names occupies an important position in anthroponymic hypocoristic derivation.

The present article studies the hypocoristic forms derived from one-component domestic and foreign male proper names in the Serbian language. Both domestic and foreign proper names have been subjected to contraction. The appearance of short forms of foreign proper names, quite often of many syllables and with an unusual distribution of phonemes, on the other hand, has been one of the basic methods for their adaptation in the Serbian anthroponymic system.

Keywords: Serbian proper names, domestic anthroponyms, foreign anthroponyms, hypocoristic forms, truncation of syllables

Тенденцията да се съкращават звуковите комплекси на личните имена е много стара и е разпространена във всички индоевропейски езици. Процесът на съкращаване се отнася към категорията на ономастичните универсалии, тъй като „имената, състоящи се от по-голям брой фонеми, срички, морфеми, отколкото допускат това параметрите на един или друг език, могат да съществуват само на хартия като писмени знаци, но не в живата реч във всекидневната употреба“ (Суперанская 1969: 121). Съкратените форми Й. Курилович определя като „хипокористични корени“, възникващи в резултат от отсичането на част от първоначалната форма на името, придружени от евентуална по-нататъшна деформация“ (Курилович 1968: 176). Според него хипокористичният корен не е морфема, а звуков комплекс и се издига в ранг на

морфема едва тогава, когато към него се прибавя суфикс, означаващ морфемната граница.

На съкращаване са се подлагали и домашните, и чуждите лични имена. Съкращаването на чуждите лични имена, твърде често многостични и с необичайна дистрибуция на фонемите, е служило като един от начините на тяхната адаптация в сръбската антропонимична система.

Своите наблюдения осъществяваме върху хипокористичните форми от едносъставните домашни и чужди мъжки лични имена, експертирани от Речник личних имена код Срба (Грковић : 1977).

А. ХИПОКОРИСТИЧЕН КОРЕН, СЪДЪРЖАЩ УДАРЕНА СРИЧКА ОТ ОСНОВНАТА ФОРМА НА ИМЕТО.

I. Хипокористичен корен, съдържащ първа ударена сричка.

а) От домашни лични имена:

ГВО – (*от Гвозден*): Гвоја, Гвола; **ГРОЗ** – (*от Гроздан*): Грозо; **ГРУ** – (*от Грубан*): Груја, Грујак, Грујан, Грујац, Грујин, Грујић, Грујко, Грујо; **ДОС** – (*от Достан*): Доса, Доси (*срв.: Доситеј*); **ДУ** – (*от Душан*): Дуда, Дуде, Дудика, Дудило, Дудица, Дудо, Дуја, Дујак, Дујан, Дујаница, Дује, Дујин, Дујина, Дујић, Дујица, Дујиша, Дујка, Дујко, Дујкин, Дујо, Дула, Дуле, Дулета, Дулко, Дуло, Дулча, Дућа, Дуџа, Дуче, Дучић; **МЕД** – (*от Медвед*): Меда, Медак, Медач, Медаши, Медо, Медован, Медоје, Медоши, Медун, Медуши, Медушанац; **МЛА** – (*от Младен*): Млађа, Млађан, Млађе, Млађен, Млађо; **МО** – (*от Момир*): Мола, Моле, Моџа; **МОМ** – (*от Момчил*): Мома, Моме, Момић, Момиша, Момко, Момо, Момчо; **НАЈ** – (*от Найден*): Ная, Нaje; **НЕ** – (*от Недељко, Ненад*): Неђа, Неђо, Неја, Нејак, Нејан, Нејко, Нејо, Неле, Нелко, Нељо, Неко, Нена, Нене, Ненко, Нено Неноје, Неџа, Нецо, Неша, Нешан, Нешица, Нешко, Нешо, Нешула; **НО** – (*от Новак*): Ноја, Нојко, Нока, Ноке, Ноле, Ноџа, Ноџе, Ношо; **ПЕТ** – (*от Петко*): Петан, Петане, Петија, Петина, Петоје, Петоши; **ПРИ** – (*от Пријатељ*): Прија, Пријан, Пријко, Пријо, Прико, Приша; **ПРО** – (*от Продан*): Пројо, Прока, Прокашин, Проко, Проле, Проћо, Проџа, Проша; **РАБ** – (*от Рабрен*): Рабо, Рабан; **СВЕТ** – (*от Светлан*): Свето; **СО** – (*от Сокол*): Сојан, Сојам Сојко, Соћа; (*срв. Сотир*); **СПА** – (*от Спасоје*): Спалае; **СРЕ** – (*от Средоје, Сретен*): Срећа, Среја, Срејо, Среља, Срећањ,

Срећан, Срећко, Срећо; ЦВЕ- (от Цветан): Цвеја, Цвејан, Цвејић, Цвејко, Цвеће;

б) От чужди лични имена:

АН – (от Анђел): Анко, Анкул, Анкун; **А** – (от Алекса, Александар, Алексије): Аца, Ацо, Ацика, Ацке, Ацко; Аша, Аши, Ашко; **БАЛ** – (от Балдовин): Бала, Бале, Бало; Бален, Балета, Балија, Балин, Балић, Балица, Балко, Балота, Балиша; (срв. Балтазар); **ВА** – (от Валентин, Васил, Василиј, Василије, Валеријан): Ваја, Вајо, Вака, Вако, Вакуши, Вала, Валић, Ваке, Вакуши, Ваце, Ваша, Вашко; **ВАН** – (от Ванђел): Ване, Ваниши, Ванко, Ванкола, Вано, Ванча, Ванче, Ванчул); (срв.: Еванђел, Иван); **ВИК** – (от Виктор): Вике; (срв.: Викентије); **ВИ** – (от Вилип, Вићентије): Вића, Виџе, Виџо, Виџко, Виџун; (срв.: Витомир, Витослав; **ГА** – (от Гајрило): Гага, Гаго, Гаја, Гајан, Гајил, Гајица, Гајо, Гајун, Гајчина, Гале, Гало, Галан, Галеје, Гален, Галета, Галеша, Гаља, Гаљан, Гаљен, Гаћа, Гаџа, Гаџка, Гаџо, Гача, Гачко, Гачо, Гаша, Гашко (срв.: Агапије); **ГАЈ** – (от Гајтан): Гаја, Гајо, Гајан, Гајил, Гајица, Гајун, Гајчина; **ГЕ** – (от Гедеон, Георгије): Геја, Гејо, Гејћа, Геџа, Геџија, Геџо, Геши, Гешиан, Гешиан, **ГЕР** – (от Гервасије, Герман): Гера, Геро; (срв. Ге-о-ргије: Гер-гије); **ГЛИ** – (от Глигор, Глигорије): Глиша, Глишан, Глишенда, Глишица, Глишио; **ГО** – (от Георгије: Горгије): Гоћа, Гоџе, Гоча, Гочко, Гоша, Гоше, Гошио; **ГРИ** – (от Григор, Григорије): Грића, Грица, Гриша; **ДА** – (от Давид, Дамјан, Данило): Даде, Дадић, Дадо, Даја, Дајин, Дајица, Дајиша, Дајко, Дајо, Дајул, Дајче, Дајчин, Дајчул, Дајша, Дака, Дакан, Дакица, Дако, Дања, Дањо, Даћан, Даћко, Даћо, Дача, Даче, Дачко, Дачо, Даша, Дашико, Дашибо; (срв.: Дабижиње); **ДУШ** – (от Душман): Душа, Душица, Душко, Душле, Душо, Душоје, Душул; (срв. Душан); **ЂЕ** – (от Ђенадије, Ђеорђије): Ђека, Ђеко, Ђела, Ђеле, Ђелко, Ђело, Ђелоши, Ђена, Ђенда, Ђенко, Ђено; (срв. јевђеније); **ДИ** – (от Димитар, Димитри, Дионисије): Дида, Дика, Дикај, Дикан, Дике, Дикић, Дико, Дикоши, Дикула, Дила, Диле, Дилко, Дица, Дицко, Дича, Диче, Дично, Дишиа, Дишико, Дишибо; **ДМИ** – (от Дмитар): Дмија; **ЂЕР** – (от Ђерман): Ђерго, Ђерћа, Ђерће, Ђерђо, Ђеркан, Ђерко, Ђеро; **ЂО** – (от Ђорђе): (Ђо-р-ђе: Ђође): Ђоја, Ђојо, Ђока, Ђокан, Ђоке, Ђокица, Ђоко, Ђола, Ђолаши, Ђоле, Ђоло, Ђоле, Ђона, Ђонеша, Ђонић, Ђоно, Ђонча, Ђонче, Ђоца, Ђоша, Ђошибо;

ЂОР – (*от Ђорђе*): Ђора, Ђорко, Ђоро, Ђорго; **ЗА** – (*от Захарије*): Зале; **ЗАН** – (*от Занфир*): Зане, Занко; **ИГ** – (*от Игњатије, Игњат*): Ига, Иго; **И** – (*от Иван, Илија, Исидор*): Ика, Икан, Икац, Ико, Ића, Ица, Ићо, Ица, Иџан, Иџко, Иџо, Ичо, Ичома, Иџа, Иџо; **ЈА** – (*от Јаков, Јаким, Јанићије*): Јајо, Јаћа, Јаћко, Јаћо, Јаче, Јаша, Јашан, Јашина, Јашко, Јашо; **ЈАС** – (*от Јасмин*): Jaco; **ЈЕ** – (*от Јеленко, Јелисеје, Јеремија, Јефрем*): Јеја, Јејо, Јеко, Јеџо, Јеџко, Јеша, Јешан, Јешко, Јешо; **ЈО** – (*от Јоаким, Јован, Јосиф*): Јода, Јоја, Јојак, Јојан, Јојина, Јојка, Јојо, Јојчина, Јока, Јокан, Јокаш, Јокеља, Јокета, Јокин, Јокиџа, Јоко, Јокула, Јоле, Јолиџа, Јоло, Јоље, Јоџа, Јоџан, Јоџика, Јоџина, Јоџка, Јоџко, Јоџо, Јоша, Јошан, Јошко, Јошо; **КИ** – (*от Кирило, Киријак, Кипријан*) – Кика, Кикан, Кикша, Кина, Кињаш, Кињо, Кита, Китан, Ките, Кито, Кића, Кићан, Кићо, Кићун, Киџа; **ЛА** – (*от Лазар*): Лаја, Лајко, Лајо, Лака, Лакас, Лакашин, Лаке, Лакета, Лакић, Лакиџа, Лако, Лакоч, Лала, Лале, Лалек, Лалеша, Лалика, Лалин, Лалић, Лалиџа, Лалко, Лало, Лалоје, Лалоши, Лалун, Лалче, Laџа, Laџика, Laџко, Laџо, Laџаша; **ЛЕВ** – (*от Левтерије*): – Левко; **ЛУ** – (*от Лука*): Лудо, Лућан, Луђо, Луја, Лујан, Лујин, Лујић, Лујо, Луле, Луло, Лулак, Лулоје, Лућа, Лућета, Лучина, Луџо, Лушио; (*срв. също: Љубиша*); **МА** – (*от Маријан, Марин, Матеј*): Мајо, Мајур, Маћа, Маћан, Маћо, Маџа, Маџан, Маџо, Маџун, Маша, Машиан, Машиџа, Машико, Машио, Машиут, Машиута, Машиутко; **МАК** – (*от Максим*): Мака, Маке, Макиџа, Мако; (*срв.: Макарије, Максимилијан*); **МАР** – (*от Маргарит, Марко*): Маре, Марић, Маршиа, Маро, Мароје, Маруши, Маруша, Марча, Марче, Марчин, Марчић; (*срв. Маријан*); **МЕ** – (*от Мелетије*): Меја, Мејан, Мејо; **МИ** – (*от Мирон, Митар*): Мија, Мијак, Мијан, Мијаш, Мијо, Миоман, Мијоша, Мијук, Мијун, Мијуш, Мијушко, Мика, Микаџ, Микаши, Микашин, Микета, Микеџа, Мики, Микиџа, Микиша, Мико, Микоје, Микоња, Микита, Микиша, Мића, Мићан, Мићика, Мићко, Мићо, Мићун, Мићурда, Миџа, Миџан, Миџера, Миџко, Миџо, Мича, Мичан, Миче, Мичиџа, Мичко, Мичул, Мичур, Миџа, Миџо, Миши, Мишиа, Мишота, Мишајко, Мишака, Мишиан, Мишат, Мишие, Мишеља, Мишика, Мишко, Мишота, Мишиула, Мишур, Мишуриџа (*срв.: Димитар, Михаило*); **МОЈ** – (*от Мојсеј*): Мојса, Мојко; **НА** – (*от Наум*): Наћо, Нака, Наке, Нако, Нале, Нане, Нанко, Наће, Наџа, Наџе, Наџко, Наче,

Наша; (срв. Ананије); **НЕК** – (от Нектарије): Неко; **НИ** – (от Никола): Нина, Нинац, Нине, Нинета, Нинић, Нинко, Нино, Ниније, Ниноши, Нинуш, Нинча, Нинче, Нижка, Ниће, Нићета, Нича, Ниче, Ничко, Нично, Ница, Ниџан, Ниџо, Ниша, Нишие, Нишка, Нишико, Нишио (срв.: Никанор, Никифор, Нићифор); **ПА** – (от Павел): Паја, Пајан, Пајин, Пајица, Пајка, Пајкан, Пајко, Пајо, Пајош, Пајун, Пајус, Пајуш, Пајча, Пако, Пале, Палић, Палко, Пало, Палъа, Палъо, Паџа, Паша, Пашко; **ПАВ** – (от Павле): Пава, Павен, Павић, Павићко, Павица, Павиша, Павко, Павкун, Паво, Павун, Павунко, Павуша, Павча; **ПЕ** – (от Петар): Педа, Педо, Пеђа, Пеја, Пејак, Пејан, Пејат, Пејашин, Пеје, Пејица, Пејкан, Пејко, Пејо, Пејош, Пејул, Пејча, Пејчин, Пејчо, Пека, Пекан, Пеке, Пекета, Пекица, Пеко, Пеља, Пељко, Пељо, Пено, Пеџа, Пеџе, Пеција, Пеџо, Пећа, Пећан, Пече, Печин, Пеша, Пешин, Пешко, Пешкан, Пешо; **ПИ** – (от Пилип): Пијо, Пипо (редупл.); **РАН** – (от Ранђел): Ран, Рана, Ране, Раника, Ранић, Раниша, Ранкан, Ранко, Рано, Ранча, Ранче; **РО** – (от Родион, Роман): Рођа, Рођен, Рођо, Рола, Роле, Рођко; **РУ** – (от Руђим): Руђа, Руја, Рујан, Рујко, Рујо, Руле, Рулић; **СА** – (от Сава): Саја, Сајан, Сајин, Сајко, Сака, Сакан, Сале, Салић, Салица, Сало, Саћа, Саћан, Саћо; **СИ** – (от Симон, Сисој): Сића, Сићан, Сићо, Сишио, , **СИЛ** – (от Силвестер): Силко, Силоје; Сиљан; **СМИ** – (от Смиљан): Смијо; **СО** – (от Сотир): Сојан, Сојат Сојко, Соћа; (срв. Сокол); **СТЕ** – (от Степан, Стеван): Стеја, Стејак, Стејко, Стека, Стеко, Стеља, Стећко, Стећо, Стеша; **ТА** – (от Тадија): Тая, Тајо, Така, Таке, Тале, Талоје, Таћо, Таџа, Таша, Ташико, Ташио; (срв. Атана-сиј, Танасије); **ТИ** – (от Тихон): Тиџа, Тишин, Тишина, Тишико; **ТО** – (от Тодор, Тома): Тоја, Тојко, Тојо, Тојшио, Тока, Токо, Тола, Толак, Толан, Толе, Толен, Толијак, Толило, Толин, Толиша, Толко, Толоје, Толјан, Толје, Толјко, Тоћа, Тоћко, Тоћо, Тоџа, Тоша, Тошан, Тошина, Тошко, Тошио, Тошиоје; **ТРЕН** – (от Трендафил): Трене, Тренча; **ТРИ** – (от Трифон): Трија, Трика, Триле, Тричко, Триша, Тришио; **ТРО** – (от Трофим): Трошан; **ТУР** – (от Турчин): Туре, Туро; **ТУ** – (от Тудор): Тујо, Тука, Туле, Туна, Туњо, Туџа, Туџо, Туша, Тушо; **ЋИ** – (от Ћирило): Ћика, Ћикан; **ЋИП** – (от Ћипријан): Ћипо; **ФИ** – (от Филип): Фића, Фићо;

II. Хипокористичен корен, съдържащ първа ударена сричка и консонант от втора неударена.

а) От домашни лични имена:

БИС – (*от Бисер*): Биса, Бисо; **БОЖ** – (*от Божур*): Божа, Божаја, Божан, Боже, Божен, Боженко, Божета, Божијан, Божил, Божило, Божин, Божина, Божинанко, Божитко, Божић, Божићко, Божихна, Божич, Божичко, Божо, Божоје, Божул; (срв. *Божидар*); **ВЕС** – (*от Весел, Веселин*): Веса, Весе, Весић, Веско, Весо; **ГВОЗД** – (*от Гвозден*): Гвозда, Гвоздо; **ГОЛ** – (*от Голуб*): Гола, Голе, Голоје, Гољак, Гољан, Гољо; **ГРОЗД** – (*от Гроздан*): Гроздо; **ДУШ** – (*от Душан*): Душа, Душица, Душкио, Душле, Душо, Душоје, Душул; (срв. *Душман*); **ЛАБ** – (*от Лабуд*): Лабо; **МОМ** – (*от Момир*): Мома, Моме, Момић, Момиша, Момко, Момо, Момчо (срв. *Момчил*); **МОМЧ** – (*от Момчил*): Момчо; **НАЈД** – (*от Најден*): Најде; **НЕВ** – (*от Невен*): Нева; **НЕД** – (*от Недељко*): Неда, Неде, Недић, Недо, Недоје; **ОБР** – (*от Обретен*): Обрак, Обран, Обрен, Обренић, Обренко, Обро, Оброје; **ОГЊ** – (*от Огњан*): Огњо; **СОК** – (*от Сокол*): Сокић, Соко; (срв. *Сократ*); **СРЕТ** – (*от Сретен*): Срета, Сретан, Сретко, Срето, Сретоје; **ТРОЈ** – (*от Тројан*): Троја, Тројило, Тројћа; **ХРВ** – (*от Хрватин*): Хрвоје, Хрвоица, Хрвоња; **ЦВЕТ** – (*от Цветан*): Цвета, Цветаш, Цветашин, Цветин, Цветић, Цветиша, Цвето, Цветоје, Цветоња, Цветоши; (срв. *Цветислав, Цветомир, Цветослав*);

б) От чужди лични имена:

АВР – (*от Аврам*): Авра, Авро; (срв. *Аврамије*); **АК** – (*от Аким*): Ака, Акан, Ако; **АНД** – (*от Андон, Андоније*): Анда; **АНДР** – (*от Андреј, Андреја*): Андре, Андрета, Андрић, Андрица, Андро, Андрош, Андрушко; **АНТ** – (*от Антон*): Анта, Анте, Антица, Антоје, Антул; **АП** – (*от Апостол*): Ана, Апче; **АРС** – (*от Арсен, Арсеније*): Арса, Арсе, Арсо, Арсика, Арсица; **АТ** – (*от Атанас*): Ато; **АЋ** – (*от Аћим*): Аћа, Аћо, Аћко; **БАЛД** – (*от Балдовин*): Балда, Балде, Балдо; **БАРБ** – (*от Барбат*): Барбе; **БЕЋ** – (*от Бећип*): Бећа, Бећко, Бећо; **БРН** – (*от Бранард*): Брна, Брнак, Брнић, Брнча, Брња, Брњан, Брњац; **ВАЛ** – (*от Валентин, Валеријан*): Вала, Валић; **ВАС** – (*от Васил, Василиј, Василије*): Васа, Васан, Васе, Васијан, Васика, Васко, Вако, Вакоје; **ВЕН** – (*Венијамин*): Венко, Вено, Венћо; (срв. *Венцеслав*); **ВИК** – (*от*

Викентије): Вике; **ВИЛ – (от Вилип)**: Вилко; **ВИТ – (от Виталије)**: Вита, Витак, Виталь, Витан, Витас, Витача, Витић, Витица, Витка, Витко, Вито, Витоје, Витоња, Витоши; **ВЛАС – (от Власоје)**: Власко, Власо, Власома; **ГАВР – (от Гаврило)**: Гавра, Гавро; **ГЕД – (от Гедеон)**: Геда, Гедо; **ГЕР – (от Герасим)**: Гера, Геро; **ГЕРГ – (от Георгије; Гергије)**: Герга, Герго; **ДАВ – (от Давид)**: Дава, Давица; **ДАМ – (от Дамијан)**: Дама, Дамче, Дамин; **ДАН – (от Данијел, Данил, Данило)**: Дана, Дане, Данић, Даниша, Дано, Данко, Даноје, Данојло, Данул, Данун, Данча, Данче, Данчика, Данчо, Данчул (срв. Богдан; Чобанов 2008); **ДИМ – (от Димитар, Димитрије)**: Дима, Диман, Диме, Димина, Димиш, Димка, Димко, Димно, Димо, Димча, Димче, Димчо, Димша, Димшио; **ДРАК – (от Дракула)**: Драка, Дракун, Дракча, Дракче, Дракчуј, Дракша, Дракшио; **ЕВТ – (от Евтимиј)**: Евта; **ИВ – (от Иван)**: Ива, Ивак, Ивакин, Ивац, Иве, Ивек, Ивела, Ивета, Ивић, Ивица, Ивичко, Ивко, Ивкоје, Иво, Ивоје, Ивоши, Ивча, Ивче, Ивчин, Ивчин, Ивши Ивиша, Ивишина; **ИЛ – (от Илија)**: Ила, Илац, Иле, Илета, Илет, Илика, Илин, Илинко, Илић, Илица, Иличко, Илисац, Илко, Ило, Илча, Илчо, Илцио, Иљаш, Иљка, Иљко, Иљо, Иљча; (срв. Иларион); **ЈАК – (от Јаков)**: Јако, Јакица, Јакоје, Јакота, Јакша, Јакшиан; **ЈАН – (от Јанићије)**: Јана, Јане, Јанаћ, Јаниши, Јанкела, Јанићко, Јанкеља, Јанкета, Јанкина, Јанкић, Јанко, Јанкул, Јано, Јанеш, Јаношило, Јанул, Јануш, Јанча, Јанче, Јања, Јањат, Јањатко, Јањо; **ЈАЋ – (от Јаћим)**: Јаћа, Јаће, Јаћко, Јаћо; **ЈЕВД – (от Јевдокије)**: Јевда; **ЈЕВЂ – (от Јевђеније)**: Јевђа, Јевђен, Јевђо; **ЈЕВТ – (от Јевтимије)**: Јевта, Јевтан, Јевто; **ЈЕЛ – (от Јеладије, Јелен, Јелисеј)**: Јелаши, Јелашин, Јеле, Јелке, Јелко, Јело; **ЈОВ – (от Јован)**: Јова, Јовач, Јоваши, Јовашин, Јове, Јовеља, Јовета, Јоветиљ, Јовија, Јовин, Јовић, Јовихна, Јовиц, Јовица, Јовичица, Јовичко, Јовиша, Јовишица, Јовко, Јово, Јовул, Јовче, Јовчета, Јовчин, Јовчо; **ЈОКС – (от Јоксим)**: Јокса; **ЈОС – (от Јосиф)**: Јоса, Јосина, Јосица, Јоско, Јоко; **ЈУСТ – (от Јустин)**: Јуста; **КИР – (от Кирило)**: Кира, Кире, Кирин, Кирко, Киро; **КЛИМ – (от Климент)**: Клима, Климе, Климо; **ЛАЗ – (от Лазар)**: Лаза, Лазан, Лазика, Лазица, Лазо; **МАК – (от Макарије)**: Мака, Маке, Макица, Мако; (срв. Максим); **МАКС – (от Максим, Максимилијан)**: Макса, Максе, Максета, Максић, Максица, Максо; **МАН – (от Манасије, Манојло)**: Мана, Мане, Манило,

Манић, Маница, Манко, Мано, Маноје, Манча, Манче, Манул, Мања, Мањо; МАР – (от Марин): Маре, Марин, Марина, Мара, Мароје, Маруши, Маруша, Марча, Марче, Марчин, Марчић; (срв. Маргарит, Марко, Маријан); **МАТ – (от Матеј):** Мата, Матак, Матан, Мате, Матић, Матиши, Матиша, Матка, Матко, Маткул, Мато, Матош, Матула, Матун, Матушко; **МЕЛ – (от Мелентије):** Мелко; **МЕТ – (от Методије):** Метан; **МИР – (от Мирон):** Мира, Мирад, Мирак, Миран, Мират, Мирац, Мираш, Мире, Мирен, Миреч, Миреша, Мирило, Мирина, Мирка, Миркан, Миркин, Миркић, Мирко, Миро, Мирохна, Мирош, Мируј, Мирун, Мирут, Мирча, Мирче, Мирчета, Мирчин, Мирчина, Мирчуј, Мирџо Мирша; (срв.: Миролуб, Мирослав; Чобанов 2008); **МОЈС – (от Мојсеј):** Мојса, Мојко; **МУР – (от Мурат):** Муро, Мураш; **НИК – (от Никола):** Ника, Никан, Никат, Никац, Никаш, Никашин, Нике, Никић, Никица, Нико, Никота, Никиша; (срв.: Никанор, Никифор); **ПЕР – (от Пе-т-ре: Пере; Пе-т-ро: Перо) :** Пере, Перак, Пералъ, Перан, Перач, Перас, Перашин, Пере, Перија, Перица, Перичко, Першиша, Перко, Перо, Перован, Переје, Перејица, Перејиша, Переши, Переша, Перул, Перун Переут, Переута, Перча, Перче, Перчо, Перша; **ПЕТ – (от Пе-тар):** Петан, Петане, Петија, Петина, Петоје, Петоши (срв. Петко); **ПИЛ – (от Пилип):** Пило, Пиља; **ПИМ – (от Пимен):** Пима, Пимо; **ПЛАТ – (от Платон):** Плата; **РАМ – (от Рамадан):** Рамо; **РОД – (от Родион):** Рода, Родан, Роде, Родица, Родо, Родоје; **РОМ – (от Роман):** Рома, Ромица; **СВИЛ – (от Свилан, Свилен):** Свилоје; **СИБ – (от Сибин):** Сиба; **СИМ – (от Симон):** Сима, Симак, Симан, Симат, Симата, Симе, Симета, Симика, Симић, Симићко, Симица, Симко, Симо, Симча, Симче, Симша; (от Симеон); **СОФ – (от Софроније):** Софе; **СПИР – (от Спиридон):** Спира, Спирин, Спиро, Спироје, Спироши; **СТЕВ – (от Стеван):** Стева, Стеве, Стевеља, Стевић, Стевица, Стевко, Стево, Стевука, Стевул, Стевун, Стевча; **СТЕП – (от Степан):** Степац, Степашин, Степић, Степиц, Степица, Степиша, Степко, Стено, Стеноје, Стенојко, Стеноши, Степша; **СТЕФ – (от Стеван):** Стева, Стефо; **СТИП – (от Стипан):** Стина, Стинац, Стине, Стинко, Стино; **СТЈЕП – (от Стјепан):** Стјена, Стјенаши, Стјепенко, Стјено; **ТАД – (от Тадија):** Тада, Таде, Тадиша, Тадо; **ТАС – (от Та-на-сије: Тасије):** Таса, Тасан, Тасе, Таске, Таско, Тасо; **ТИХ – (от Тихон):** Тих,

Тиха, Тихан, Тихич, Тихо, Тихоч, Тихул; (срв. Тихомир); **ТОД** – (от Тодор): Тода, Тодан, Тоде, Тодела, Тоделић, Тодица, Тодић, Тодиша, Тодо, Тодоје; **ТРИФ** – (от Трифон): Трифа, Трифе, Трифуо, Трифо; **БИПР** – (от Бипријан): Бипра, Бипре; **БИР** – (от Бирило): Бира, Бирак, Биран, Бирко, Бирин, Бирница, Биро, Бирча, Бирчо; **ФИЛ** – (от Филип): Фила, Филе, Филка, Филко, Фило, Филоје; (срв. Филотеј); **ХЕР** – (от Херак): Хера, Херан, Херко, Херша; **ЧОЛ** – (от Чолак): Чола, Чоле, Чolina, Чоло; **ШАБ** – (от Шабан): Шабо;

III. Хипокористичен корен, съдържащ ударена сричка в средисловие.

А) От домашни лични имена:

ГУ – (от Драгутин): Гуга, Гугота, Гула, Гуце;

Б) От чужди лични имена:

ВАН – (от Еванђел): Ване, Ваниши, Ванко, Ванкола, Вано, Ванча, Ванче, Ванчул; (срв. Ванђел, Иван); **ГЊА** – (от Игњатије): Гњаја, Гњајо, Гњале, Гњацо; **ЛЕК** – (от Александар, Алексије): Лека, Лекан, Леке, Лекица, Леко; **МИТ** – (от Димитрије): Мита, Митаја, Митан, Митија, Митка, Митке, Митко, Миткош, Мито, Митуљ; **НА** – (от Ананице): Нађо, Нака, Наке, Нако, Нале, Нане, Нанко, Наће, Наџа, Наџе, Нацко, Наче, Наша; (срв. Наум); **САН** – (от Александар): Санја, Сане, Санцица, Санко, Санча, Санчин;

IV. Хипокористичен корен, съдържащ ударена сричка в средисловие и консонант от следударена сричка.

А) От домашни лични имена:

ГУТ – (от Драгутин): Гута, Гуте, Гуто; **ГУШ** – (от Драгушан): Гуша;

Б) От чужди лични имена:

ЛОМ – (от Вартоломеј): Лома; **МИТР** – (от Димитрије): Митре, Митран, Митрашин, Митрић, Митрићко, Митро; **РАС** – (от Герасим): Расић, Раско, Рако, Ракоје, Расоња; **САНД** – (от Александар): Санда, Сандал, Сандаљ, Санде, Сандо, Сандул; **СЕН** – (от Арсеније): Сена, Сенадин, Сениша, Сенко; **СЕНТ** – (от Аксентије): Сента;

Б. ХИПОКОРИСТИЧЕН КОРЕН, СЪДЪРЖАЩ НЕУДАРЕНА СРИЧКА ОТ ОСНОВНАТА ФОРМА НА ИМЕТО.

I. Хипокористичен корен, съдържащ първа неударена сричка от основната форма на името.

а) От чужди лични имена:

АК – (от Акакије): Ака, Акан, Ако; (срв. Акакије); **БАР** – (от Бартоломеј): Баран, Барић, Бараша, Баро; **КО** – (от Ко-с-тадин: Котадин): Кођо, Која, Којадин, Којадинко, Којак, Којан, Којил, Којин, Којић, Којица, Којич, Којо, Којчин, Којчина, Којчо, Кока, Кокан, Коко, Коца, Коце, Коцел, Коцо, Коча, Кочо; **КОН** – (от Константин): Конда, Кондо, Конта, Конча; **МИ** – (от Михаило): Мија, Мијак, Мијан, Мијаш, Мијо, Миоман, Мијоша, Мијук, Мијун, Мијуш, Мијушки, Мика, Микаи, Микаши, Микашин, Микета, Микеца, Мики, Микица, Микиша, Мико, Микоје, Микоња, Микита, Микиша, Мића, Мићан, Мићика, Мићко, Мићо, Мићун, Мићурда, Миџа, Миџан, Миџера, Миџко, Миџо, Мича, Мичан, Миче, Мичица, Мичко, Мичул, Мичур, Миџа, Миџо, Миши, Мишиа, Мишиота, Мишајко, Мишиака, Мишиан, Мишиат, Мишие, Мишеља, Мишика, Мишико, Мишиота, Мишиула, Мишиур, Мишиурица; (срв. Митар, Мирон); **МУ** – (от Мухамет): Муша, Мушио, Мушевља, Мушкика; **НИ** – (от Никифор, Нићифор): Нина, Нинац, Нине, Нинета, Нинић, Нинко, Нино, Ниније, Нинош, Нинуши, Нинча, Нинче, Нижка, Ниће, Нићета, Нича, Ниче, Ничко, Нично, Ниџа, Ниџан, Ниџо, Нишиа, Нишие, Нишка, Нишико, Нишио (срв. Никола); **ПАН** – (от Панталејмон): Пана, Панда, Пане, Панић, Панко, Пано, Панча, Панчо; (срв. Панајот); **СА** – (от Самуило): Сая, Сајан, Сајин, Сајко, Сака, Сакан, Сале, Салић, Салица, Сало, Саћа, Саћан, Саћо; (срв. Сава); **СО** – (от Софроније): Сојан, Сојат, Сојко, Соћа; (срв. Сокол);

ТЕ – (от Теодор, Теодосије, Теофан): Тедо, Тедуш, Теја, Тејан, Тено, Теко, Теџа, Теџан, Теша, Тешан, Тешило, Тешина, Тешић, Тешо;

II. Хипокористичен корен, съдържащ първа неударена сричка от основната форма на името и консонант от следващата ударена сричка.

а) От чужди лични имена:

АК – (от Акакије): Ака, Акан, Ако; **АКС** – (от Аксентије, Аксентиј, Аксинтија): Акса, Аксица, Аксо; **АН** – (от Анастас): Анаш; **БЕН** – (от Бенедект): Бена, Бенко, Бено, Бенчо, Бења; **ДОС** – (от Доситеј):

Доса, Доси; ЈЕР – (от Јеремија, Јеротеј, Јероним, Јеросим): Јере, Јерко, Јеркан, Јеро, Јероје; ЈЕФТ – (от Јефтимиј): Јефта, Јефто; КИПР – (от Кипријан): Кипро; КОСТ – (от Костадин) – Коста, Костан, Костаћ, Костила, Костина, Костиц, Костица, Косто; ЛЕС – (от Лесандар): Лесија, Леско, Лесо, Лесул; МАР – (от Маријан): Маре, Марић, Марииша, Мара, Мароје, Маруши, Маруша, Марча, Марче, Марчин, Марчић; (срв. Маргарит, Марко); МИС – (от Мисаил): Миса, Мисак, Мисоша; МИХ – (от Михаило): Миха, Михаќ, Михат, Михаћ, Михај, Михач, Михло, Михо, Михоје, Михоч, Михоша; НИК – (от Никанор, Никифор) : Ника, Никан, Никат, Никац, Никаши, Никашин, Нике, Никић, Никица, Нико, Никота, Никиша; (срв. Никола); НИЋ – (от Нићифор): Нића, Ниће, Нићета; ОЛ – (от Оливер): Оле, Олица, Олић, Олко; ПАН – (от Панајот): Пана, Панда, Пане, Панић, Панко, Пано, Панча, Панчо; (срв. Панталејмон); САМ – (от Самуило): Самац, Самчо; САР – (от Сарађин, Сарафим): Сароје; СЕМ – (от Семион): Семко, Семо, Семша; СИМ – (от Симеон): Сима, Симак, Симан, Симат, Симата, Симе, Симета, Симика, Симић, Симићко, Симица, Симко, Симо, Симча, Симче, Симша; (срв. Симон); СТИЈ – (от Стијепо): Стија, Стијо; ТИМ – (от Тимотеј). Тима, Тимка, Тимо, Тимош, Тимча, Тимче; ФИЛ – (от Филотеј): Фила, Филе, Филка, Филко, Фило, Филоје; (срв. Филип); ХАН – (от Ханибал): Ханчо; ХАР – (от Харитон): Харо;

III. Хипокористичен корен, съдържащ първа неударена сричка и консонант от втора неударена сричка

а) От чужди лични имена:

ИЛ – (от Иларион): Ила, Илац, Иле, Илета, Илем, Илика, Илин, Илинко, Илић, Илица, Иличко, Илиац, Илко, Ило, Илча, Илчо, Илџо, Иљаш, Иљка, Иљко, Иљо, Иљча; (срв: Илија); **ИН – (от Инокентије):** Ине, Иноши; **ПАНТ – (от Панталејмон):** Панта, Панте, Пантица, Панто); **ХАР – (от Харалампије):** Харо;

IV. Хипокористичен корен, съдържащ неударена сричка в средисловие

а) От домашни лични имена:

БИ – (от Љубиша): Бика, Бике, Била, Билат, Биле, Бица; **ГИ – (от Драгиша):** Гија, Гила, Гиле, Гило, Гиљо, Гићо, Гица, Гиџо, Гиша, Гишио;

ЛИ – (от Лилијан): Лика, Ликан, Лико, Лила, Лиле, Лилка, Лилко, Лило, Личе; (срв. Илија);

б) От чужди лични имена:

ГА – (от Агапије): Гага, Гаго, Гаја, Гајан, Гајил, Гајица, Гајо, Гајун, Гајчина, Гале, Гало, Галан, Галеј, Галејче, Гален, Галета, Галеша, Гаља, Гаљан, Гаљен, Гаћа, Гаџа, Гаџка, Гаџо, Гача, Гачко, Гачо, Гаша, Гашко (срв. Гаврило); **КО** – (от Никола): Коко, Кола, Коле, Кола, Коле, Коло; **ЛИ** – (от Илија): Лида, Лика, Ликан, Лико, Лила, Лиле, Лилка, Лилко, Лоло, Личе; (срв. Лилијан);

V. Хипокористичен корен, съдържащ неударена сричка в среди- словие и консонант от следваща неударена сричка.

а) От домашни лични имена:

ЛУТ – (от Милутин): Лута, Луте, Луто;

б) От чужди лични имена:

ДОМ – (от Дометијан, Дометије): Дом, Дома, Доман, Домица, Домко, Домче, Домше; **ДОР** – (от Доротеј): Доруш; **КОП** – (от Прокопије): Копча; **МОТ** – (от Тимотије): Моте, Мотул;

VI. Хипокористичен корен, съдържащ последната неударена сричка (последните неударени срички) от основната форма на името.

а) От домашни лични имена:

БАН – (от Врбан): Бан, Бана, Банац, Бандо, Бане, Банко, Банче, Банчета, Бања, Бањо; (срв. лат. *Urbanus*); **БЕН** – (от Љубен): Бена, Бенко, Бено, Бенчо, Бења (срв. Бенедикт); **ГУЛ** – (от Драгул): Гула; **ГУЊ** – (от Драгуња): Гуња; **ДЕЛ** – (от Недељо): Делко, Дело, Деља, Дељан, Дељо; **ДЕН** – (от Младен): Дена, Денко, Дено, Денча, Денче, Дења, Дењан, Дењо; **ДИН** – (от Миладин, Стојадин): Дина, Дине, Диница, Динко, Дино, Динун, Динул, Диньо; (срв. Костадин); **ЛАН** – (от Милан): Лане, Ланко, Лано, Ланча, Ланче; **ЛОШ** – (от Милош): Лошан, Лошо; **ЛУН** – (от Милун): Луне, Луно, Луњо; **ЧИЛ** – (от Момчило): Чила, Чиле, Чило;

б) От чужди лични имена:

ВАН – (от Иван): Ване, Ваниши, Ванко, Ванкола, Вано, Ванча, Ванче, Ванчул (срв. Вангел, Еванђел); **ГЕЛ** – (от Ангел, Ран ел): Гела, Геле, Гело; **ДАН** – (от Јордан): Дане, Дане, Данић, Даниша, Дано, Данко, Даноје, Данојло, Данул, Данун, Данча, Данче, Данчика, Данчо,

Данчул (срв. Богдан; Чобанов 2008); (срв. Данило, Данил, Даниел); **ДОН** – (от Андон): Дон, Доне, Донче, Доно, Доњ; **ЈОТ** – (от Панајот): Јота, Јотан, Јото; **КИМ** – (от Јаким): Кима; **ЛИП** – (от Филип): Липа, Липо; **МОН** – (от Симон): Мона, Моне, Монко, Монча; **ТИН** – (от Константин): Тина, Тинко; **ТОН** – (от Антон): Тона, Тоне, Тони, Тонко, Тонча, Тонче; (срв. Антоније); **ФИМ** – (от Серафим): Фима; **ФИР** – (от Зафир): Фира, Фирче;

Сред съкратените форми от едноосновните мъжки лични имена срещаме и такива, които са получени по пътя на съкращаването на срички от основната форма на името, в резултат на което хипокористичната форма завършва на **-А**, **-О** или **-Е** и не се наблюдава допълнителна хипокористична деривация, например:

– Отсичане на финални срички:

А) Домашни лични имена: Пријатељ: Прија;
Б) Чужди лични имена: Аврамије: Абра; Акакије: Ака; Андреја: Андре; Антоније: Анто; Арсеније: Арсе; Висарион: Виса ; Виталије: Вита; Генадије: Гена ; Герасим: Гера ; Бенадије: Бена; Берасим: Бера; Закарије: Зака; Захарије: Заха; Игњатије: Игња; Иларион: Ила; Исаија: Иса; Јевросим (Јевроције): Јевро; Јеротеј (Јероним, Јеросим): Јеро; Костадин: Коста; Манасије: Мана; Мардарије: Марда; Мисаил: Миса; Митрофан: Митро; Михаило: Миха; Никанор: Ника; Никодим: Нико; Панајот: Пана; Пантелејмон: Панте; Полексије: Поле; Раваило: Рава; Рафаило: Рафа; Софроније: Софро; Танасије: Тана; Филарет: Фила; Филотеј: Фило; Циганин: Цига;

– Отсичане на начални срички:

А) От домашни лични имена: Драгија: Гија; Драгиша: Гиша; Милун: Лун; Стаменко: Менко; Момчило: Чило;

Б) От чужди лични имена: Никола: Кола; Никодин: Кодин; Милета: Лета; Герасим: Расим; Александра: Сандра;

– Отсичане на сричка в средисловие:

А) От домашни лични имена: Недељо: Нельо;

Б) От чужди лични имена: Секула: Села; Тодосија: Тосија;

От направените наблюдения произтичат следните изводи:

1. При съкращаването на сръбските едноосновни мъжки лични имена не се спазва морфемната граница, налице е цялостна дезинтеграция на основната форма на името. Богато е разнообразието на хипокористични корени от чужди лични имена поради големия брой фонеми в материалината им обвивка и несвойствената им дистрибуция. На сръбска почва с помощта на богатата система от хипокористични форманти се обрзват имена със славянско оформление.

2. Тенденцията ударението в сръбските лични имена да се премества върху началните срички предопределя факта, че в преобладаващата част от имената хипокористичният корен се получава посредством запазването на първите ударени срички и отсичането на финалните неударени. Хипокористичните корени, получени от запазена ударена сричка от основната форма на сръбските мъжки лични имена, са 206, а от запазена неударена сричка са само 75.

3. По пътя на съкращаването по различни модели от едноосновните мъжки лични имена се обособяват по няколко хипокористични форми, например: Ангел: **АН** – (Анко), **ГЕЛ** – (Гела); Алекса: **А** – (Ацо), **ЛЕК** – (Леко); Иван: **ВА** – (Ваце), **ВАН** – (Ване), **ИВ** – (Иво); Михаило: **МИ** – (Мика), **МИХ** – (Миха); Никола: **НИ** – (Нино), **КО** – (Коле), **НИК** – (Нико); Филип: **ФИ** – (Фићо), **ФИЛ** – (Фило), **ЛИП** – (Липо);

4. Налице са и омонимични хипокористични форми, получени от различни имена, например: **ВАН** – (от Ванђел, Еванђел, Иван): Ване; **ВИК** – (от Викентије, Виктор): Вико; **ДОС** – (от Доситеј, Достан): Досе; **ДУШ** – (от Душан, Душман): Душо; **МАК** – (от Макарије, Максим, Максимилијан): Мако; **МАР** – (от Маријан, Маргарит, Марко): Маре; **МИ** – (от Мирон, Митар, Михаил): Мија; **МОМ** – (от Момир, Момчил): Моме; **НИК** – (от Никола, Никанор, Никифор): Нико; **ПАН** – (от Панајот, Панталејмон): Пано;

Библиография

Грковић 1977: Г р к о в и ћ М. Речник личних имена код Срба, Београд, 1977;
Суперанская 1969: Суперанская А. В. Структура имени собственного (Фонология и морфология). Москва, 1969, „Наука”.

- Чобанов 1991:** Ч о б а н о в И. За кратките форми от едноосновните български и полски женски лични имена. В: Научни трудове на Пловдивския университет, том 29, кн. 1, Филология, 1991, стр. 45 – 56;
- Чобанов 1988:** Ч о б а н о в И. За съкращаването на българските лични имена. В: Научни трудове на Пловдивския университет, том 26, кн. 1, Филология, 1988, стр. 145 – 165;
- Чобанов 1994:** Ч о б а н о в И. Сокращение одноосновных мужских личных имен в болгарском и русском языках. В: Научни трудове на Пловдивския университет, том 32, кн. 1, Филология, 1994, стр. 381 – 388;
- Чобанов 2008:** Ч о б а н о в И. За кратките форми от сръбските сложни мъжки лични имена, представляващи затворена сричка. В: сб. Славистика III, В чест на IV Международен славистичен конгрес Охрид 2008, стр. 126 – 138;
- Курилович 1968:** K u r y ł o w i c z J. O niektórych właściwościach imion skróconych. W Symbolae Philologicae in Honorum Vitoldi Taszyckiego. Ossolineum, 1968.

Доц. д-р Иван Чобанов, Пловдивски университет
“Паисий Хилендарски”;
ivanphil@uni-plovdiv.bg